

Izaiáš
Kapitola 2
Slovo, ktoré videl Izaiáš,
syn Amosov,
o Júdsku a Jeruzaleme.
Na konci dní bude upevnený
vrch Pánovho domu
na temene hôr
a vyčnievať bude
nad pahorky;
i budú sa naň hrnúť
všetky národy.
Prídu mnohé kmene
a povedia: „Hor sa,
vystúpme na vrch Pánov,
do domu Jakubovho Boha,
nech nás poučí
o svojich cestách
a budeme kráčať
jeho chodníkmi.“
Pretože zo Sionu
príde zákon
a slovo Pána z Jeruzalema.
Rozsudzovať bude
medzi národmi
a naprávať početné kmene,
takže si z mečov ukujú radlá,
zo svojich kopijí
viničné nože.
Národ proti národu
nezdvihne meč
a nebudú sa viac
priúčať boju.
Hor sa, dom Jakubov,
kráčajme vo svetle Pánovom!
Veru, zavrhol si svoj ľud,
dom Jakubov.
Jeho krajina je plná striebra
a zlata a niet konca
jeho pokladom.
Jeho krajina je plná koní
a niet konca jeho povozom.
Jeho krajina
je preplnená modlami,
klaňajú sa dielu svojich rúk,
ktoré urobili ich prsty:
a kloní sa človek,
korí sa každý.
Nie, neodpusť im to!
Zájdí do skaly,

schovaj sa do prachu
od strachu pred Pánom
a pred velebou jeho slávy.
Pyšné oči človeka sa sklopia
a pokorí sa hrdosť ľudí;
len Pán sám bude povýšený
v ten deň.
Lebo deň Pána zástupov
bude nad všetkým pyšným
a vyvýšeným
a nad všetkým hrdým;
i bude to znížené.
Nad všetkými
cédami Libanonu,
vysokými a hrdými,
nad všetkými dubmi Bášanu,
nad všetkými
vysokými horami, nad
všetkými hrdými kopcami,
nad každou vysokou vežou,
nad každým
hradným múrom,
nad každou taršišskou loďou
a nad každou
pôvabnou krásou.
Pokorená bude pýcha človeka
a znížená bude
povýšenosť ľudí.
Len Pán bude povýšený
v ten deň
modly však úplne zmiznú.
Vojdú do skalných jaskýň
a do priekop zeme
od strachu pred Pánom
a pred velebou jeho slávy,
až povstane podesiť zem.
V ten deň zahodí človek
svojich strieborných bôžikov
a svojich zlatých bôžikov,
ktorých si urobil na poklonu
krtom a netopierom,
aby zaliezol do trhlín skál
a do jaskýň brál od strachu
pred Pánom
a pred velebou jeho slávy,
až povstane podesiť zem.
Upusťte teda od človeka,
ktorého dych je v jeho nose.
Za čože ho teda pokladať?
Kapitola 10

Beda tým, čo uzákoňujú
zlé zákony, a pisárom,
ktorí spisujú útlak,
aby drobných ľudí
odtlisli od práva
a biednych môjho ľudu
odviedli od pravdy,
aby vdovy boli ich korist'ou
a aby ozbíjali siroty.
Čo však spravíte
v deň navštívenia,
keď nešťastie príde zd'aleka?
Ku komu sa budete
utiekať o pomoc
a kde zanecháte
svoje bohatstvo?
Ako zasiahla moja ruka
kráľovstvá bôžikov –
a modiel mali veru viac
než Jeruzalem a Samária.
Či tak, ako som urobil
Samárii a jej bôžikom,
neurobím tiež Jeruzalemu
a jeho modlám?
Keď Pán doplní celé svoje
dielo na vrchu Sion
a v Jeruzaleme,
navštívim pyšný výplod srdca
asýrskeho kráľa
a nadutú hrdosť jeho očí.
Lebo hovorí:
Silou svojej ruky som to
urobil a svojou múdrosťou,
lebo som rozumný;
odstránil som
hranice národov,
ich poklady som ukoristil
a sť'a obor som zvrhol tých,
čo sedeli na tróne.
Či sa môže vypínať sekera
nad toho, čo ňou hýbe?
Či sa môže vyvyšovať píla
nad toho, kto ju ťahá?
Akoby prút hýbal tými,
čo ho dvíhajú,
akoby palica dvíhala toho,
ktorý nie je drevom.
Preto pošle Pán,
Vládca zástupov,
na jeho silákov suchoty

a pod jeho pýchou
bude pražiť ako požiar oheň.
Svetlo Izraela bude ohňom,
jeho Svätý plameňom.
I bude horieť a strávi jeho
trnie a bodľač v jeden deň.
Nádheru jeho lesa a hája
znivočí od vrcholu
až po koreň, že bude,
ako kto hynie horúčkou.
Zvyšok stromov jeho lesa
bude maličký,
že to chlapček spočíta.
V ten deň sa zvyšok Izraela a
zachránení Jakubovho domu
nebudú viac opierať o toho,
kto ich bije, lež úprimne sa
budú opierať na Pána,
Svätého Izraela.
Zvyšok sa obráti, zvyšok
Jakubov k mocnému Bohu
Lebo čo by bolo tvojho ľudu,
Izrael, ako piesku mora,
len zvyšok z neho sa obráti.
Záhuba ustanovená –
prevláda spravodlivosť!
Lebo záhubu,
a to neodvratnú,
vykoná Vládca,
Pán zástupov,
prostred celej zeme.
Preto takto vraví Vládca,
Pán zástupov:
Neboj sa, ľud môj,
čo bývaš na Sione,
Asýra, ktorý ťa bije prútom
a dvíha na teba svoju palicu
ako Egypt.
V ten deň spadne jeho bremä
z tvojho pleca a jeho jarmo
z tvojej šije:
jarmo sa zláme od tučnoty.
Kapitola 11
Z pňa Jesseho vypučí ratolesť
a z jeho koreňov
výhonok vykvitne.
A spočinie na ňom
duch Pánov:
duch múdrosti a rozumu,
duch rady a sily,

duch poznania
a bohobojnosti;
a naplní ho bázeň
pred Pánom. Nie podľa
zdania očí bude súdiť,
ani podľa počutia karhať,
ale v pravde bude súdiť
maličkých a rozhodovať
priamosťou v prospech
krotkých zeme.
I porazí zem
prútom svojich úst a dychom
svojich perí usmrť zlosyna.
Pravda bude pásom
jeho bedier a vernosť
opaskom jeho drieku.
Vtedy bude vlk bývať
s baránkom a leopard
spočívať s kozliatkom;
i teliatko a lev a kŕmny vôl
budú spolu
a drobný chlapček
ich bude zavracať.
Krava i medveď
budú sa pást',
ich mláďatá budú ležať spolu
a lev bude ako vôl
žrať slamu.
Nemluvňa sa bude hrať
nad dierou hada,
do jamy vretenice
siahne rukou odkojenča.
Nebudú zle robiť
a nebudú škodiť na celom
mojom svätom vrchu;
lebo zem bude plná
poznania Pána,
ako vody pokrývajú more.
V ten deň bude koreň Jesseho
stáť ako zástava národov,
budú ho vyhľadávať kmene
a jeho príbytok bude slávny.
V ten deň Pán
zase zdvihne ruku,
aby získal zvyšok ľudu,
ušetrený Asýrskom,
Egyptom, Patrosom, Kušom,
Elamom, Sineárom, Ematom
a ostrovmi mora.
Zdvihne zástavu k národom,

zhromaždí vyst'ahovalcov
Izraela a Júdových
roztratených pozbiera
zo štyroch strán sveta.
Zmizne žiarlivosť Efraima
a nepriatelia Júdu
budú vyhubení.
Efraim nebude
žiarliť na Júdu a Júda
nebude utláčať Efraima.
Pán vysuší jazyk
Egyptského mora
svojím dychom horúcim
a vztiahne ruku nad Rieku,
rozbije ju na sedem potokov a
umožní ju prekročiť v obuvi.
I bude mať cestu
zvyšok ľudu,
čo bude ušetrený Asýrskom,
ako ju mal Izrael v deň,
keď vychádzal
z egyptskej krajiny.